

MODERN GREEK A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
GREC MODERNE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
GRIEGO MODERNO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)
Mardi 3 mai 2005 (matin)
Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Σχολιάστε ένα από τα ακόλουθα κείμενα:**1 (α)**

Ο ΑΝΤΡΑΣ ΕΧΕΙ ΚΕΧΡΙΜΠΑΡΕΝΙΑ ΜΑΤΙΑ. ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΟΥ Άδάμ άνεβοκατεβαίνει στο λαιμό του όπως ή φούσκα του νερού στο άλφάδι, όταν τοποθετείται σε σκεβρωμένο πάτωμα. Η γυναίκα χωρίς καθόλου χείλη, σαν κάποιος νά τής έραψε βαθιά τό στόμα, μπάζει και βγάζει τή βέρα της από τό ένα χέρι στο άλλο. Κάθονται χωριστά – ή γυναίκα μπροστά, ο άντρας πίσω. Η γυναίκα προσποιείται πώς ακούει αυτά πού τής λέει ή διπλανή μαυροφορεμένη. Ο άντρας σφίγγει μέ τά τακούνια του μιά τεζαρισμένη πλαστική σακούλα.

Τό 211 κάνει τέρμα στο νεκροταφείο του Βύρωνα. Τή στιγμή πού ο οδηγός κάνει όπισθεν, για να πλευρίσει τή βαριά μεταλλική είσοδο μέ τά βυζαντινά σκαλίσματα, ή γυναίκα, σταματώντας τή μηχανική αντιμετάθεση τής βέρας στα δάχτυλά της, γυρίζει και καρφώνει τον άντρα μέ τό βλέμμα του μάγου πού τον έχουν εγκαταλείψει πρό πολλού οι βασκανίες του. Ο άντρας τής ανταποδίδει ένα πονετικό βλέμμα. Άμέσως όμως, σαν τό παιδί πού τό πιάνουν νά κάνει κάποια άταξία, σκύβει τό κεφάλι. Η γυναίκα μένει στη-

20 λη άλατος μέχρι να κατέβει και ο τελευταίος επιβάτης. Μέ τό πού ανάβει τσιγάρο ο οδηγός, λέει στον άντρα της « Έμεις ζοῦμε τώρα;» Ο άντρας συνεχίζει να τήν κοιτάζει μέ λυγισμένο λαιμό.

Στά μνήματα αποφεύγει τήν παραμικρότερη συνανα-

25 στροφή. Βλέποντας όλον αυτόν τό συρφετό του πένθους, τή μαύρη κουστωδία να έρχεται έδω για να σκοτώσει τό χρόνο της, από καθωσπρεπισμό ή, τό ποταπότερο, για να έκποιήσει τό άχρονολόγητο σκοτάδι σε συνήθεια τής άνεβαίνει τό αίμα στο κεφάλι. Δέν τό άντέχει. Τής φαίνεται άπίστευτο. Άν σ' όλόκληρο τον κόσμο ύπάρχει ακόμα μιά όρθια ευλάβεια, αυτή είναι ή άμεσολάβητη ένασχόλησή μας μέ τίς σκιές – μέ τίς σκιές πού μάς χρεώθηκαν. Αυτό πιστεύει. Κι έδω μιλάει ή καρδιά της. Άφοῦ οι σχέσεις της μέ τά άόρατα είναι θολές και μέ τήν Έκκλησία θολότερες. Στο μεταξύ πεθαίνει κάθε λεπτό. Ο θάνατος τής επιτρέπει να ζει. Αύτός τής δίνει έλευθέρας να περπατάει πάνω στη γη. Έξάλλου κάθε απόγευμα τον συναντάει στο νεκροταφείο.

35

Παντοῦ. Στό γερακίσιο μάτι τοῦ νεκροθάφτη, στό ροδαλό
 χέρι τοῦ παπαῦ, στή φυρόμυαλη μεταφυσική τῶν ζωντανῶν,
 40 στή σφοδρή μοναξιά τῶν νεκρῶν. “Ὅπου κι ἄν στρέψει τό
 κεφάλι. Στό φύσημα τοῦ ἀέρα, στό κάψιμο τοῦ ἥλιου, στό
 ράπισμα τῆς βροχῆς. “Ὅποια πέτρα κι ἄν σηκώσει, ἀκούει
 τήν ἤρεμη, ἀδιατάρακτη φωνή του: «Ὅσο βαστᾶνε τά πό-
 δια σου, νά ᾿ρχεσαι. “Ὅσο βαστᾶνε τά πόδια σου, θά ἀργῶ».
 45 Γι’ αὐτό διασχίζει τή μαιανδρική ἀρχιτεκτονική τῶν τά-
 φων σάν κοπελίτσα – λές καί πάει γιά χορό. Στέκεται μπρο-
 στά σ’ ἓνα μνημα στρωμένο μέ μαῦρο χαλίκι καί περιφραγ-
 μένο ἀπό παρτέρι μέ πλαστικά κρίνα. Τά τελευταῖα ἀντι-
 κατέστησαν τόν πλατύφυλλο βασιλικό· ἀπό τή μιά ἡ λα-
 50 θροχειρία τῶν περαστικῶν, ἀπό τήν ἄλλη τό ζηλόφθοно μά-
 τι τῶν γειτόνων, τό μυρωδικό φυτό δέ στέρωσε. “Ὅσο γιά
 τό μαῦρο χαλίκι, κάποιος παρατηρητικότερος θά διέκρινε ὅτι
 πρόκειται γιά βότσαλο, πού ὅταν μουσκεύει, παίρνει μιά γλυ-
 κιά λάμψη.

Μισέλ Φάις

Απόσπασμα ἀπό το διήγημα «᾿Απ’ τό ἴδιο ποτήρι»,
 ἀπό τη συλλογή διηγημάτων
 ᾿Απ’ τό ἴδιο ποτήρι καί ἄλλες ἱστορίες, Αθήνα 2000.

1 (β)

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

- Ἡ ἀντανάκλαση τοῦ προσώπου στή μνήμη –
Τό σθήσιμο τοῦ προσώπου στή μνήμη
Τό ξανάναμμα τοῦ προσώπου στή μνήμη
Ἡ διατήρηση τοῦ προσώπου στή μνήμη ὅπως ἦταν ἀνέπαφο.
5 Τ' ὀλοκαύτωμα τοῦ προσώπου στή μνήμη
Ἡ βαθμιαία ἐπιστροφή τοῦ προσώπου στή μνήμη
Ἡ σιγανή ἀπομάκρυνση τοῦ προσώπου ἀπό τή μνήμη
Ἡ συνεχῆς παρουσία τοῦ προσώπου στή μνήμη
Ἡ διαρκῆς ἀπουσία τοῦ προσώπου ἀπό τή μνήμη
10 Τό πλησίασμα τοῦ προσώπου στή μνήμη
Ἡ χρησιμοποίηση τοῦ προσώπου ἀπό τή μνήμη
Ἡ ἐξάλειψη τοῦ προσώπου ἀπό τή μνήμη
Ἡ ἐπάνοδος τοῦ προσώπου στή μνήμη
Ἡ κατατεμάχιση τοῦ προσώπου στή μνήμη
15 Ἡ καταβρόχθιση τοῦ προσώπου ἀπό τή μνήμη
Ἡ παραμόρφωση τοῦ προσώπου στή μνήμη
Ἡ ἀνταλλαγή τοῦ προσώπου μέ πρόσωπο ἄλλο
Ἡ ἀντικατάσταση τοῦ προσώπου μέ πρόσωπο νέο
Ἡ τέλεια ἀνικανότητα τῆς μνήμης
20 Νά θυμηθεῖ πῶς ἦταν τό πρόσωπο
Ἡ μεγάλη προσπάθεια τῆς μνήμης
Νά ἐντοπίσει τό πρόσωπο –
Νά τοῦ δώσει ὑπόσταση ἔντονη
Ἡ προσπάθεια τῆς μνήμης νά περιβάλλει τό πρόσωπο
25 Μέ ψυχρά μέ γνωστά γεγονότα
Ἡ προσπάθεια τῆς μνήμης νά δώσει στό πρόσωπο
Περιβάλλον συγκεκριμένο
Ἐνα σπίτι σέ μιά πόλη μιά διεύθυνση
Σ' ἕνα δρόμο – μιά κάμαρα – ἕνα πάτωμα
30 Μέ φίλους γνωστούς συγγενεῖς καί ἀδιάφορους –
Ἡ ἀποτυχία τῆς μνήμης νά δώσει στό πρόσωπο δρόμο
Νά δώσει στό πρόσωπο κάδρο
Νά δώσει στό πρόσωπο-πρόσωπο.

Νάνος Βαλαωρίτης

ἀπό τὴν ποιητικὴ συλλογὴ

Ἐοτίες Μικροβίων (1961-1964), Ἅγιος Φραγκίσκος 1977.